

Sygn. akt III KZ 39/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie **K. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 lipca 2020 r.

zażalenia obrońcy

na zarządzenie upoważnionego Sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 19 czerwca 2020 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia do rozpoznania kasacji z dnia 10 lutego 2020 r., wywiedzionej w sprawie o sygn. akt V Ka (...),

p o s t a n o w i ł

zmienić zaskarżone zarządzenie w ten sposób, że kasację obrońcy K. G. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt V Ka (...), przyjąć do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Adwokat R. R. , jako obrońca skazanego K. G. , złożył dnia 10 lutego 2020 r. w Sądzie Okręgowym w G. kasację od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt V Ka (...).

Zarządzeniem z dnia 20 maja 2020 r. Sędzia wyznaczona do rozpoznania sprawy wezwała obrońcę skazanego do uzupełnienia braków formalnych kasacji w terminie 7 dni od doręczenia wezwania, poprzez załączenie pełnomocnictwa udzielonego przez skazanego K. G. do reprezentowania go w postępowaniu kasacyjnym oraz uiszczenie opłaty od kasacji w kwocie 450 zł., pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji - zgodnie z treścią art. 530 § 2 k.p.k.

Autor kasacji uzupełnił braki formalne skargi, przesyłając w dniu 1 czerwca uwierzytelnioną kopię pełnomocnictwa procesowego i potwierdzenie uiszczenia wpisu od kasacji w kwocie 450 zł.

Dnia 19 czerwca 2020 r., upoważniona Sędzia Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. , stwierdziwszy, że złożona przez obrońcę kasacja nie odpowiada warunkom formalnym, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 1 k.p.k. zarządziła odmowę jej przyjęcia do rozpoznania.

Na zarządzenie to złożył zażalenie autor kasacji, zaskarżając je w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia – w postaci art. 530 § 2 k.p.k. – poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania po merytorycznym zbadaniu przez upoważnionego sędziego zasadności zarzutów kasacyjnych, a nie po weryfikacji spełnienia przez skarżącego wymogów formalnych. Podnosząc powyższe, wniósł o uchylenie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji i przekazanie niniejszej sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego jest zasadne. Sędzia dokonująca kontroli kasacji pod względem formalnym nietrafnie uznała, że skarga obrońcy z dnia 10 lutego 2020 r. w Sądzie Okręgowym w G. wniesiona na korzyść K. G. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt V Ka (...) uchybia warunkom formalnym.

Kontrola dopuszczalności kasacji w trybie art. 530 § 2 k.p.k. służy sprawdzeniu spełnienia przez skargę wymogów formalnych oraz eliminacji jawnie instrumentalnych przypadków określania mianem podstawy odwoławczej uchybień, które do tej kwalifikowanej grupy uchybień w sposób oczywisty nie należą (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 2011 r., sygn. akt IV KK 403/11). „Za niedopuszczalne w trybie tej kontroli należałoby uznać badanie, czy powody te wskazano zasadnie, trafnie, a nawet rzetelnie. W tym znaczeniu, również przekonanie o oczywistej bezzasadności kasacji, jest kategorią istotną ze względu na kwestię zasadności kasacji, a nie na kwestię jej dopuszczalności” (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8 lipca 2003 r., sygn. akt V KZ 24/03, niepubl.). Stwierdzenie formalnej dopuszczalności kasacji nie przesądza przy tym,

co oczywiste, o jej zasadności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2004 r., sygn. akt IV KZ 3/04).

Rozstrzygając kwestię przyjęcia kasacji obrońcy K. G. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt V Ka (...), Sędzia upoważniona wykroczyła poza ramy kontroli jej przesłanek formalnych, przechodząc do merytorycznej analizy jej treści (czego przejawem jest interpretacja treści podniesionych zarzutów). To zadanie należy zaś do właściwości sądu kasacyjnego. Nawet jeśli Sąd Najwyższy ostatecznie podzieli stanowisko odnośnie do kwestionowania przez skarżącego *de facto* ustaleń faktycznych, nie uzasadnia to odmowy przyjęcia przedmiotowej kasacji na etapie kontroli prowadzonej na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. Treść tej skargi nie wskazuje bowiem na oczywiste ominięcie treści art. 523 § 1 k.p.k., kasacja opiera się na prawidłowo sformułowanych zarzutach i spełnia pozostałe wymogi formalne.

Ponieważ kierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przed Sądem Okręgowym w kwestii dopuszczalności kasacji byłoby w tych okolicznościach bezprzedmiotowe i tylko niepotrzebnie zwiększyłoby czas trwania i koszty postępowania, należało, uchylając zaskarżone zarządzenie, przyjąć kasację obrońcy K. G. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt V Ka (...), do rozpoznania.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.